

ZE WZGÓRZA

www.lubasz.archpoznan.org.pl

lubasz@archpoznan.org.pl

MIESIĘCZNIK PARAFII NARODZENIA NMP W LUBASZU • październik 2002 r. • NR22

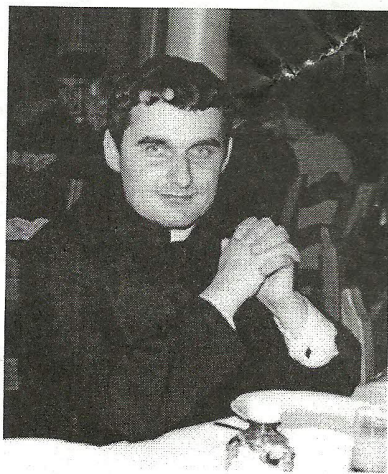
O MARYJO,

TWÓJ ROZANIEC JEST ZNAKIEM
ZBAWIENIA. POMAGAŁ ZARÓWNO MNIE, JAK
I TYM, KTÓRZY GO ODNAWIAJĄ,
WZRASTAĆ W WISCE, ŻYĆ W
DOSKONAŁOŚCI, UMIEĆ W POKOJU I
OSIAGNAĆ ŻYCIE WIECZNE.

Ks. Dariusz Walkowiak

Urodziłem się 27 marca 1970 roku w Sierakowie Wlkp. Moja Parafia rodzinna to Brody Poznańskie. Tam przyjąłem Komunię św. i otrzymałem sakrament bierzmowania. Mam dwóch braci. Tata zmarł w 2000 roku. W latach 1990-98 pracowałem w Szkole Podstawowej w Chraplewie jako katecheta i nauczyciel muzyki. W 1998 roku usłyszałem w sercu głos Chrystusa: „Pójdź za Mną” i wstąpiłem do Arcybiskupiego Seminarium Duchownego w Poznaniu. Mój pobyt w seminarium trwał tylko 4 lata, gdyż przedtem studiowałem teologię na Studium Teologii dla Świeckich na PWP w Poznaniu. 8 maja 2001 roku otrzymałem święcenia diakonatu i roczną praktykę diakońską odbywałem w Parafii p. w. Św. Stanisława Kostki w Poznaniu. W 2002 roku obroniłem pracę magisterską, którą pisałem z Historii Kościoła. 25 maja 2002 roku otrzymałem święcenia kapłańskie. Od 1 sierpnia 2002 roku pracuję jako wikariusz w Parafii p. w. Narodzenia N.M.P. w Lubaszu. Interesuje się bardzo pontyfikatem Jana Pawła II. Dwukrotnie zwyciężyłem w finale diecezjalnym (1998 i 2000), a w finale ogólnopolskim zająłem 3 miejsce.

„NAJWIĘKSZE WARTOŚCI JAKIE KOCHA BÓG U LUDZI „

WYBORY MORALNE.

Bóg kocha bardzo dużo wartości u ludzi. Kolejną jaką sobie upodobał to moralność i związanie z tym wybory moralne. Na samym jednak początku musimy przybliżyć samo pojęcie moralności. Na czym ona ma polegać i co to takiego. A więc moralność to ogół ocen, norm, wzorów, prawideł postępowania w określonych środowiskach i epokach historycznych. Dla nas chrześcijan tym środowiskiem będzie Bóg, Kościół, Modlitwa, wiara. Nasze wybory moralne mają być dokonywane według kanonu Boskiego. A więc mamy być: uczciwi, wierni, skromni, wytrwali wobec pokus, pobożni, bogobojni, sprawiedliwi, posłuszni. Wśród nieczystości moralnych mamy właśnie wybierać te powyższe. Musimy jednak zwrócić uwagę na to, że nasze postawy moralne kształtują się od najmłodszych lat. By zachować właściwe postawy moralne nie wystarczy tylko zachowywanie zgodne z głoszonymi ideałami. Potrzebne jest więc jeszcze głębokie przekonanie, że jedynie własna samodyscyplina daje prawo do wymagania tego samego od innych. Zatem Drodzy Czytelnicy starajmy się żyć moralnie, a nasze wybory niech będą trafne. Dokonując ich zaś niech zawsze i wszędzie towarzyszy nam Bóg jako doradca. Tak więc niech nasze postawy będą takie, o jakich pisze św. Piotr:

„ Dlatego okiełzajcie umysły wasze i trzeźwymi będąc połóżcie całkowicie nadzieję waszą w łasce, która wam jest dana w objawieniu się Jezusa Chrystusa. Lecz za przykładem świętego, który was powołał, sami też bądźcie świętymi we WSZELKIM POSTĘPOWANIU WASZYM, ponieważ napisano: Świętymi będziecie, bo Ja jestem święty.” (1 List św. Piotra 1, 13-15).

PANI W KORONIE Z 12GWIAZD CZ5 W tych miejscach ujrzano Maryję

Francja Lourdes 1858

Czternastoletnia dziewczyna, Bernadette Soubirous osiemnaście razy widziała Matkę Boską. Pierwszy raz stało się to we czwartek 11 lutego 1858 roku. Dziewczynka przechodziła obok grotty, która była wioskowym wysypiskiem śmieci. Tam na kwitnącym krzewie róży zobaczyła Matkę Boską ubraną w biały welon i białą suknię przewiazaną w tali błękitną szarfą. Matka miała złotą różę na każdej stopie, a w ręku różaniec ze złotym krucyfiksem.

Dziewczynka opowiedziała o swojej wizji, lecz wysmiano ją, a nawet więziono i przesłuchiowano. Dziekan Lourdes zarządził, by Pani uczyniła cud, na przykład, by sprawiła, że krzew dzikiej róży zakwitnie, mimo, że była zima. Matka Boska uczyniła jednak większy cud. W kolejny czwartek, 25 lutego wytrysnęło w grotcie źródło uzdrawiającej wody. Odkąd bije, zanotowano ponad 67 udokumentowanych przypadków uleczeń różnych chorób (łącznie z paralizem, rakiem, stwardnieniem rozsianym), których dzisiejsza medycyna nie potrafi wciąż wyjaśnić. Właśnie w Lourdes Matka Boska nazwała się pierwszy raz Niepokalanym Poczęciem, czyli niewiasta od urodzenia wolna od grzechu pierworodnego.

Piotr

Przewodnik po świątyniach naszej diecezji

Leszno Kościół fary pw. św. Mikołaja

Jest perłą barokowej architektury Wielkopolski. Parafia leszczyńska istniała już w 1410 roku. Pierwsza świątynia drewniana została prawdopodobnie wzniesiona na przełomie XIV i XV wieku. W XVI wieku zastąpiono ją kościołem murowanym w stylu gotyckim.

Wśród innowierców

Była to jedyna świątynia katolicka w mieście, które od XV wieku stało się silnym ośrodkiem innowierczym. W drugiej połowie XVI wieku Rafał Leszczyński starosta radziejowski, później kasztelan śremski, przyjął wyznanie braci czeskich. Po 1565 roku oddał kościół wraz z całym uposażeniem gminie Jednoty. Ta użytkowała go ponad 100 lat. W kwietniu 1656 roku świątynia uległa całkowitemu zniszczeniu w czasie pożaru miasta. W 1661 roku dzięki staraniom ówczesnego biskupa poznańskiego Wojciecha Tolibowskiego ruiny fary zostały przejęte przez katolików. W 1682 roku Bogusław Leszczyński, właściciel Leszna, postanowił wznieść nową świątynię. Zadanie to powierzył architektowi z Włoch Janowi Catenaciemu, który w latach 1682-1691 zbudował kościół w kształcie prostokąta, w stylu barokowym. W tej postaci świątynia przetrwała do XX wieku. W latach 1905-1908 z inicjatywy ówczesnego proboszcza ks. Józefa Tascha kościół rozbudowano według projektu architekta Gueldenphenniga z Paderborn. Dobudowano wówczas transept i prezbiterium wraz z zakrystią i przeciwległą kaplicą. W takiej postaci świątynia istnieje do dzisiaj.

Wnętrze

W latach 1950-1980 z inicjatywy ks. proboszcza Teodora Korcza przeprowadzono prace konserwatorskie, wyposażając świątynię w ołtarz soborowy usytuowany pod kopułą pierwotnego prezbiterium oraz kaplicę wieczystej adoracji. Fara leszczyńska ma 10 ołtarzy bocznych, dwie kaplice (chrzcielną i wieczystej adoracji), dwa nagrobki Rafała i Bogusława Leszczyńskich, piękną ambonę, wykonaną prawdopodobnie przez artystów śląskich w latach trzydziestych XVIII wieku i XVIII-wieczną rokokową figurę św. Jana Nepomucena.

Ołtarz wielki

W 1744 roku na zlecenie księcia Aleksandra Józefa Sułkowskiego miejscowy architekt Jan Adam Stier przystąpił do budowy nowego ołtarza wielkiego.

Prawdopodobnie wykonał go według projektu sporządzonego przez nieżyjącego już wówczas Pompea Ferrariego, z którym przez wiele lat współpracował. Środkową partię nastawy wypełnia obraz przedstawiający Trójkę Świętą z Matką Boską, ujęty po bokach przez dwie kolumny, przy których stoją figury Mojżesza i Aarona. W zwieńczeniu się znajduje się tondo z wyobrażeniem Baranka apokaliptycznego na Księdze tajemnicy.

* W następnym numerze Gostyń Sanktuarium Maryjne Świętogórskiej Róży Duchownej na Świętej Górze

Szymon

ZANIM WYJECHALIŚMY DO RZYMU

Pomysł na zorganizowanie rowerowej pielgrzymki do Rzymu zrodził się już pod koniec wakacji ubiegłego roku. Było to po „częściowej” pielgrzymce rowerowej do Taize we Francji. Wraz z Markiem Wichrem z Dębego postanowiliśmy zrobić pierwsze plany i projekty. Jesienią przyszedł czas na przedstawienie pomysłu władzom kościelnym. Podczas wizytacji parafii, plany przedstawiłem ks. bp. Zdzisławowi Fortuniakowi i ks. proboszczowi. Właśnie nadszedł czas na zorganizowanie sprawnej grupy uczestników. Pierwszeństwo wyjazdu miały osoby uczestniczące w parafii, bez nałogów, sprawne fizycznie, wytrzymałe na trudne warunki itp. Uczestników pielgrzymki było 9, tyłu ile miejsc posiadał samochód wiozący nas w drodze powrotnej. Wśród tych dziewięciu osób były 3 osoby z Gimnazjum w Lubasz, jedna licealistka, student i bezrobotny. W związku z tym potrzebna była pomoc finansowa. Koszty były dość wysokie i wynikały z zabezpieczenia i rozciągłości całej wyprawy – 24 dni łącznie. Postanowiliśmy zwrócić się o pomoc do władz Gminy i Pana Starosty, od których uzyskaliśmy część potrzebnych funduszy, za które opłaciliśmy paliwo i wszystkie sprawy związane z samochodem. Dzięki ofiarności takich osób jak. Panowie: Zbigniew Jahnc, Mieczysław Jahnc, Pan Kozera oraz firm Denispol, Kora, Plastmet mogliśmy zakupić żywność. Wsparli nas także radni swoimi dietami oraz Gminny związek kombatanów. Powszechny zakład ubezpieczeń w Czarnkowie, który dzięki przychylności Pana Dyrektora, ubezpieczył gratis wszystkich pielgrzymów. Nasze rowery przeszły przegląd dzięki państwu Prelwytom, którzy prowadzą sklep sportowy. Ich uprzejmość sprawiła, że mieliśmy też części w komisie. Rzeczy podręczne, odzież, część żywności i finanse na potrzeby bieżące to w przypadku osób niepracujących sprawa rodziców, którzy z tego trudnego zadania wywiązali się wspaniale. Żywności nam nie zabrakło, a nawet jeszcze zostało. Wydatki które ponieśliśmy podczas pielgrzymki pokrywaliśmy sami lub z pomocą kilku firm leżących poza terenem parafii Lubasz. Najwięcej kosztował nas dom pielgrzyma w Rzymie za który zapłaciliśmy kilka tysięcy złotych.

To tylko mały skrót naszych przygotowań, ale myślę, że to co najważniejsze przedstawiłem, bo często o to jesteśmy pytani.

O dniu wyjazdu i niektórych przygodach napiszę następnym razem.

Sławomir Łapawa

LEŚNA BALLADA...

1. A gdyby tak pójść – raz – daleką drogą,
Która wśród wielkich drzew lasu się wije,
Co któryś raz... zaczepić też... nogą
Korzeń sterczący, co jesień już kryje...
2. I znowu iść dalej, za szumem konarów...
Za każdym skrzypnięciem bliskiego drzewa,
Uraczyć się chwilą i wielkich rozmiarów
Zjawiskiem, co z drzew nas... okpiewa...
3. Usłyszeć DUSZĘ i rytm Życia... lasu...
Zatonać prawie w tej pięknej... powodzi...
I choćby na chwilę – przez drobinę czasu –
Uwierzyć, że nic nas nie... zwodzi!!!
4. A potem znaleźć NIEBO wśród... listwia...
Niech zawiruje – z nami – szaleńczo...
A może jakiś konar nas... przyssa...
I oszołomi – jak kiedyś – młodzieńczo!!!
5. I odpłyniemy w tę potęgę... drzewa...
– Gdzie lata nikną i całe... wieki...
– Gdzie najwspanialej „tirliszek” śpiewa...
– Gdzie twarz nam zleją... powieki...
6. I może wspomnień chwila uroczą...
Przetrwa nam w sercach, gdzie wieczna
Zachowa je pamięć – kraina tych moczar
Co w lesie... nie była... bezpieczna...
7. A dalej obłoki co z mgłą się zlewają...
I z horyzontem Słońce się... drażni...
To WSZYSTKO... marzenia – obrazy te mają
Pejzaże tej... DROGI – PRZYJAŹNI!!!
8. Niech ukołysz nas... powiew wśród... liści
ZEFIRU, który się z... wdziękiem przechadza...
I niech nam w... sercach – co raz się przyśni –
Tej pięknej, leśnej... DROGI – b a l l a d a!!!

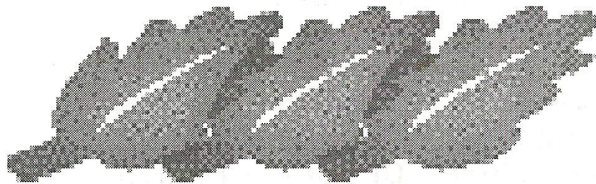
Jesień!

Po upalnym, tegorocznym lecie PANI JESIEŃ „przyszła” do nas – tak właściwie – bez... zapowiedzi. Zdjęła trzydziestostopniowe, plusowe temperatury z termometrów, wychłodziła powietrze w ciągu kilku dni i bez pardonu osypała liściem parki, skwery i ulice. Tak naprawdę zachowała się jak nowoczesna biznesmen – kobieta, która gdy chodzi o cięcia to dokonuje je bez zmruczenia oka. I faktycznie: przyszła, zrobiła swoje i... trwa.

Tak nagła zmiana na nikogo nie działa korzystnie. Jest to tak, jak gdyby nagrany słońcem człowiek wszedł nagle do wody... Zazna... wstrząsu! Podobnie i przyjście tegorocznej jesieni wstrząsnęło wieloma osobami dotkliwie, nie mówiąc, że większość dosłownie zdziwiło.

JESIEŃ, to jedna z czterech pór roku w klimacie umiarkowanym. Mimo, że ma ONA tendencje zasmucania, stagnacji i... odejść, jest niekiedy też... ładna! Nam kojarzy się zwykle z... POLSKĄ ŻŁOTĄ JESIENIĄ! Czy taka będzie akurat terazniejsza? To dopiero zobaczymy. Ale, chociaż może nie będzie całkiem... ŻŁOTA, niech będzie okresem, w którym i my w naszym sercu potrafimy przywołać obrazy PIĘKNA i kolorów złotych jesieni lub być może wydarzeń, które – chociaż jesienne – są dla nas miłe ciepłe i wzruszające.

Chcąc Państwa w krainę takich przeżyć – dedykuje wszystkim na jesienne dni, tę oto „LEŚNĄ BALLADĘ”, która powstała w wyniku subtelnych przeżyć, jakie było mi doświadczyć wiele lat temu – właśnie w porze JESIENI!

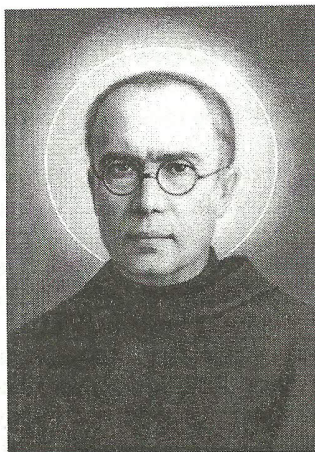

Stefania Neldner

ŚWIĘCI POLACY

Św. Maksymilian Maria Kolbe żył zaledwie 47 lat, był prawie przez całe życie chory (od pewnego czasu miał tylko jedno płuco), a jednak dokonał tak wielu wspaniałych rzeczy. Na jego przykładzie możemy podziwiać, jak wspaniałych rzeczy może Bóg dokonać w swoich świętych.

Św. Maksymilian Kolbe przyszedł na świat w raczej ubogiej, ale bardzo pobożnej rodzinie w Zduńskiej Woli dnia 8 stycznia 1894 r. Na chrzcie otrzymał imię Rajmund. Mając lat 13 (1907) wstąpił do małego seminarium Franciszkanów we Lwowie, tu rozpoczął (1910) nowicjat, otrzymując imię zakonne Maksymilian. W 1912 roku jedzie do Rzymu, aby studiować filozofię i teologię, zyskując tytuł doktora. W tym czasie składa uroczystą profesję zakonną i otrzymuje imię Maria. W 1918 r. przyjmuje święcenia kapłańskie. Na krótko przed tym ważnym wydarzeniem w jego życiu, przejęty gorliwością i kultem Niepokalanej, zakłada Milicję Niepokalanej: stowarzyszenie ludzi oddanych bez reszty apostołstwu pod patronem Maryi.

W lipcu 1919 roku wraca do kraju, aby przez jakiś czas uczyć alumnów franciszkańskich w Krakowie, szerząc równocześnie Milicję Niepokalanej. Od stycznia 1922 r. zaczyna wydawać Rycerza Niepokalanej. W jesieni tegoż roku przenosi wydawnictwo Rycerza do Grodna, gdzie organizuje własną drukarnię. W pięć lat później zaczyna organizować słynny Niepokalanów k/Warszawy. Powstaje tam ośrodek wydawniczy, obejmujący zasięgiem cały kraj.

W 1930 roku Maksymilian udaje się do Japonii, gdzie już w maju tegoż roku ukazuje się w Nagasaki japońska wersja Rycerza. Powstaje też ośrodek Niepokalanów Japoński, który jest potężny do dnia dzisiejszego. Z Maksymilianem udał się też do Japonii, słynny brat Zenon Żebrowski. Następne ośrodki planował Maksymilian w Szanghaju oraz w Indiach, ale brak sił nie pozwolił realizować tego pomysłu.

W 1936 roku wraca do kraju i staje na czele Niepokalanowa. Ciągle miał nowe pomysły, aby świat zdobyć dla Chrystusa przez Maryję. Podjął kroki zmierzające do zainstalowania w Niepokalanowie radiostacji emitującej program katolicki. Zmuszony koniecznością udawał się czasami na krótko do Zakopanego, aby ratować przeżarte gruźlicą płuco. Tymczasem przyszła wojna; 19 września zostaje aresztowany i umieszczony z garstką zakonników w Ostrzeszowie. Na krótko zostaje zwolniony 8 grudnia, by w lutym 1941 r. ponownie stracić wolność. Przebywa najpierw na Pawiaku, a w maju zostaje przewieziony do Oświęcimia. Tu nadarza się okazja wypełnić dosłownie przykazanie miłości: „My także winniśmy oddawać życie za braci”.

Po ucieczce więźnia wyznaczono skazańców na śmierć głodową. Los padł na sąsiada Maksymiliana, ojca rodziny (Gajowniczek). Maksymilian zgłosił się za niego i tak znalazł się w bunkrze głodowym. Oprawcy się nie mogli doczekać jego śmierci, dlatego został dobity zastrzykiem trucizny w dniu 14 sierpnia 1941 roku. Uroczystość Wniebowzięcia spędził wśród zbawionych. Już podczas okupacji doznawał czci; po wojnie zaczęto tłumaczyć na inne języki jego działalności i wiadomości o bohaterskim czynie. Kanonizowany 10 października 1982 roku w Rzymie.

Marta Szwarcbach

Jan Paweł II – część III (1944 – 1948)

Latem 1944 roku Karol Wojtyła wyjechał do Raciborowic. Mieszkał na plebani. Często odwiedzał tamtejszy klasztor cystersów. Ten krótki czas wypoczynku pomógł młodemu klerykowi odnaleźć potrzebny spokój i jeszcze bardziej zawierzyć Bogu. Nadszedł czas powrotu do Krakowa. Wojna przynosiła dramatyczne zdarzenia. 6 sierpnia Niemcy przeprowadzili bezlitosną łapankę. Ludzie byli przerażeni. „Czarna niedziela” dała o sobie znać także na Tynieckiej: Mimo usilnych próśb przyjaciół, Karol nie zamierzał się ukryć. Zaczął się modlić. Gdy Niemcy mieli już wkroczyć do jego mieszkania, stało się coś nieprawdopodobnego. Niemcy odjechali. Modlitwa okazała się wybawieniem. Jednak sytuacja wciąż była trudna, zwłaszcza dla młodych ludzi. Wówczas Książe Metropolita powziął myśl ukrycia kleryków w pałacu na Franciszkańskiej. Młodzi studenci mieszkali w skromnych, wręcz prowizorycznych warunkach. Najważniejszy był jednak fakt, że tuż obok znajduje się kardynał Sapięha. Po wielu latach walk, nadszedł kres okupacji. Zniszczenia były ogromne. Klerycy mogli w końcu opuścić mury pałacu, cieszyć się wolnością. Rozpoczął się kolejny rok akademicki. Wojtyła działał wówczas w Bratniej Pomocy Studentom Uniwersytetu Jagiellońskiego. Poznał alumna Franciszka Macharskiego, obecnego metropolity Krakowskiego. Narodziła się między nimi trwająca do dziś przyjaźń. W tym czasie kleryk Karol zadebiutował jako poeta w poemacie: „Pieśń o Bogu ukrytym”. Był to utwór pozwalający czytelnikowi przenieść się w świat niezakłóconej ciszy. Wojtyła często zastanawiał się nad wstąpieniem do zakonu. Jednak Książe Metropolita nawet nie dopuszczał takiej myśli, aby jego ukochany kleryk nie został kapłanem. Mijały kolejne miesiące. 1 listopada 1946 roku, w piątek, diakon Karol przyjął święcenia kapłańskie z rąk kardynała Sapięhy. Nazajutrz odprawił mszę prymicyjną. Wkrótce, w celu podjęcia dalszych studiów teologicznych wyjechał do Rzymu. Zamieszkał w Kolegium Belgijskim. Często modlił się w świątyniach i nad grobami Apostołów i Męczenników. Takie chwile zadumy kształtowały osobliwość młodego księdza. W marcu 1947 roku Karol uczestniczył we mszy św. ojca Pio. Podobno już wtedy kapucyn – stygmatyk przepowiedział mu, że będzie następcą Św. Piotra i stanie się ofiarą zamachu. Słowa ojca Pio młody kapłan zachował głęboko w sercu. Nadeszły wakacje. Wówczas Wojtyła wraz z księdzem Starowieyskim wyjechał do Francji, Belgii i Holandii, chcąc odkryć tamtejsze duszpasterskie metody. Zbliżał się czas powrotu do Polski. Kiedy ks. Karol stał ostatni raz na schodach bazyliki Św. Piotra, nie przypuszczał, że za 30 lat powróci tu jako papież. Kiedyś św. Paweł powiedział: „Powołanie to potok, którego nie odwrócisz. Wciąż dąży do oceanu”. Jan Paweł II usłuchał głosu Stwórcy i osiągnął pełnię swego powołania. Nie przeciwstawiajmy się i nie zagłuszajmy pragnienia naszego serca. Niech papież będzie dla nas najlepszym przykładem.

Anna Korzeniowska

Pielgrzymki zagraniczne Jana Pawła II

1.	25.01 – 1.02.1979	Dominikana, Meksyk, Wyspy Bahama
2.	2 – 10.06.1979	Polska
3.	29.09 – 8.10.1979	Irlandia, USA
4.	28 – 30.11.1979	Turcja
5.	2 – 12.05.1980	Zair, Kongo, Kenia, Ghana, Górna Wolta, Wybrzeże Kości Słoniowej
6.	30.05 – 2.06.1980	Francja
7.	30.06 – 12.07.1980	Brazylia
8.	15 – 19.11.1980	RFN
9.	16 – 27.02.1981	Pakistan, Filipiny, Wyspy Guam, Japonia, Alaska
10.	12 – 19.02.1982	Nigeria, Benin, Gabon, Gwinea Równikowa
11.	12 – 16.05.1982	Portugalia
12.	28.05 – 2.06.1982	Wielka Brytania
13.	10 – 13.06.1982	Argentyna, Brazylia
14.	15.06.1982	Szwajcaria
15.	29.08.1982	San Marino
16.	31.10 – 9.11.1982	Hiszpania
17.	17.02 – 10.03.1983	Portugalia, Kostaryka, Nikaragua, Panama, Salwador, Gwatemala, Honduras, Belize, Haiti
18.	18.06 – 23.06.1983	Polska
19.	14 – 15.08.1983	Francja
20.	10 – 13.09.1983	Austria
21.	2 – 12.05.1984	Alaska, Korea Poł., Papua-Nowa Gwinea, Wyspy Salomona, Tajlandia
22.	12 – 17.06.1984	Szwajcaria
23.	9 – 21.09.1984	Kanada
24.	10 – 13.10.1984	Hiszpania, Dominikana, Puerto Rico
25.	26.01 – 6.02.1985	Wenezuela, Ekwador, Peru, Trynidad, Tobago
26.	11. 21.05.1985	Holandia, Luksemburg, Belgia
27.	8 – 19.08.1985	Togo, Wybrzeże Kości Słoniowej, Kamerun, Republika Środkowo – Afrykańska, Zair, Kenia, Maroko
28.	8.09.1985	Szwajcaria, Lichtenstein
29.	31.01 – 11.02.1986	Indie
30.	1 – 8.07.1986	Kolumbia, Wyspy św. Łucji
31.	4 – 7.10.1986	Francja
32.	18.11 – 1.12.1986	Bangladesz, Singapur, Fidzi, Nowa Zelandia, Australia, Seszele
33.	31.03 – 13.04.1987	Urugwaj, Chile, Argentyna
34.	30.04 – 4.05.1987	RFN
35.	8 – 14.06.1987	Polska
36.	10 – 21.09.1987	USA, Kanada
37.	7 – 19.09.1988	Urugwaj, Boliwia, Peru, Paragwaj
38.	23 – 27.06.1988	Austria
39.	10 – 19.09.1988	Zimbabwe, Botswana, Lesotho, Swazi, Mozambik
40.	8 – 11.10.1988	Francja
41.	28.04 – 6.05.1989	Madagaskar, Reunion, Zambia, Malawi
42.	1 – 10.06.1989	Norwegia, Islandia, Finlandia, Dania, Szwecja
43.	19 – 21.08.1989	Hiszpania
44.	6 – 16.10.1989	Korea Poł., Indonezja, Timor Wschodni, Mauritius
45.	25.01 – 1.02.1990	Rep. Zielonego Przylądku, Mali, Gwinea-Bissau, Burkina, Faso, Czad
46.	21 – 22.04.1990	Czechosłowacja
47.	6 – 14.05.1990	Meksyk, Cuernavaca

48.	25 – 27.05.1990	Malta
49.	1 – 10.09.1990	Malta, Tanzania, Burundi, Rwanda, Wybrzeże Kości Słoniowej
50.	10 – 13.05.1991	Portugalia
51.	1 – 9.06.1991	Polska
52.	13 – 20.08.1991	Polska, Węgry
53.	12 – 21.10.1991	Brazylia
54.	19 – 26.02.1992	Senegal, Gambia, Gwinea
55.	4 – 10.06.1992	Angola, Wyspy św. Tomasza i Książęca
56.	9 – 14.10.1992	Dominikana
57.	3 – 10.02.1993	Benin, Uganda, Sudan
58.	25.04.1993	Albania
59.	12 – 17.06.1993	Hiszpania
60.	9 – 16.08.1993	Jamajka, Meksyk, USA
61.	4 – 10.09.1993	Litwa, Łotwa, Estonia
62.	10 – 11.09.1994	Chorwacja
63.	11 – 21.01.1995	Filipiny, Papua-Nowa Gwinea, Australia, Sri Lanka
64.	20 – 22.05.1995	Czechy, Polska
65.	3 – 4.06.1995	Belgia
66.	30.06 – 3.07.1995	Słowacja
67.	14 – 20.09.1995	Kamerun, RPA, Kenia
68.	4 – 9.10.1995	USA
69.	5 – 12.02.1996	Gwatemala, Nikaragua, Salwador, Wenezuela
70.	14.04.1996	Tunezja
71.	17 – 19.05.1996	Słowenia
71.	21 – 23.06.1996	Niemcy
73.	6 – 7.09.1996	Węgry
74.	19 – 23.09.1996	Francja
75.	12 – 13.04.1997	Czechy
76.	25 – 27.04.1997	Bośnia i Hercegowina
77.	10 – 11.05.1997	Liban
78.	31.05 – 10.06.1997	Polska
79.	21 – 24.08.1997	Francja
80.	2 – 6.10.1997	Brazylia
81.	21 – 26.01.1998	Kuba
82.	21 – 23.03.1998	Nigeria
83.	19 – 21.06.1998	Austria
84.	2 – 4.10.1998	Chorwacja
85.	22 – 28.01.1999	Meksyk, USA
86.	7 – 9.05.1999	Rumunia
87.	5 – 17.06.1999	Polska
88.	19.09.1999	Słowenia
89.	5 – 9.11.1999	Indie, Gruzja
90.	24 – 26.02.2000	Egipt, Góra Synaj
91.	20 – 26.03.2000	Jordania, Izrael, Autonomia Palestyńska
92.	12 – 13.05.2000	Portugalia
93.	4 – 9.05.2001	Grecja, Syria, Malta
94.	23 – 27.06.2001	Ukraina
95.	22 – 27.09.2001	Kazachstan, Armenia
96.	22 – 26.05.2002	Azerbejdżan, Bułgaria
97.	23.07 – 2.08.2002	Kanada, Gwatemala, Meksyk
98.	16 – 19.08.2002	Polska

Ks. Dariusz Walkowiak

KONKURS

1. Kościół pw. Narodzenia NMP został wybudowany przez:
 - a. Maksymiliana Miaskowskiego
 - b. Mirona Miaskowskiego
 - c. Macieja Miaskowskiego
2. W powyższym kościele Cudowny Obraz Matki Boskiej Lubaskiej został umieszczony w roku:
 - a. 1761
 - b. 1763
 - c. 1765
3. Pierwsza wzmianka o Cudownym Obrazie Matki Bożej Lubaskiej pochodzi z roku:
 - a. 1553
 - b. 1552
 - c. 1554
4. Obraz Matki Bożej Lubaskiej został koronowany:
 - a. 3 września 2000 roku
 - b. 4 września 2000 roku
 - c. 6 września 2000 roku
5. Kościół Narodzenia NMP w Lubasz w 1778 r. konsekrował:
 - a. bp. Franciszek Ksawery Rydyński
 - b. ksiądz Franciszek Doliński
6. Długość kościoła wynosi:
 - a. 47 m.
 - b. 49 m.
 - c. 46 m.
7. Kościół posiada:
 - a. pięć ołtarzy bocznych
 - b. trzy ołtarze boczne
 - c. dwie boczne kaplice
8. Cudowny Obraz został uratowany z pożaru, który miał miejsce w roku:
 - a. 1665
 - b. 1666
 - c. 1664
9. Obraz trafił do Lubasza poprzez:
 - a. A. Zalewskiego
 - b. O. Ryskoniusza
 - c. M. Petrosa
10. Cudowny Obraz Matki Bożej ma następujące wymiary:
 - a. 93, 5 – 130, 5
 - b. 92, 5 – 131, 5
 - c. 91, 5 – 130, 0

M. Neldner

Ogłoszenia:

1. Dożynki parafialno – gminne odbyły się w niedzielę 1 września. Uroczystość rozpoczęła się Msza św. odprawiona przez Ks. Proboszcza w Kościele Parafialnym w Lubaszcu o godz. 11³⁰.
2. W poniedziałek 2 września dzieci ze Szkół Podstawowych rozpoczęły nowy rok szkolny. Nowy rok szkolny dzieci rozpoczęły od Mszy św. która była odprawiona w Lubaszcu, Miłkowie, Kruczu i Jędrzejewie.
3. W dniach od 4 do 8 września przeżywaliśmy Uroczystości Odpustowe. Uroczystości rozpoczęły się od nowenny w środę 4 września. Nauki podczas odpustu głosił ks. Leszek Woźnica ze Zgromadzenia Księża Filipinów z Gostynia. W czwartek 5 września Msza św. o godz. 11⁰⁰ była odprawiona w intencji emerytów i rencistów, a po wieczornej Mszy św. i procesji eucharystycznej odbyło się poświęcenie pojazdów mechanicznych. Na wieczornej Mszy św. w czwartek 5 września uczestniczyła młodzież z Obrzycka wraz z Ks. Proboszczem. W piątek 6 września do parafii przybył Ks. Abp Stanisław Gądecki Metropolita Poznański, który przewodniczył Mszy św. dla młodzieży z Gimnazjum i Szkół Ponadgimnazjalnych z Lubasza, Goraju i Czarnkowa. Młodzież na tę Mszę św. przyszła w Pielgrzymce Pieszej wraz ze swymi nauczycielami. Podczas Mszy św. Ks. Abp wygłosił homilię. Wieczorem tego dnia odbyło się nabożeństwo żałobne za zmarłych na cmentarzu przykościelnym i parafialnym. W sobotę 7 września na Mszy św. o godz. 11⁰⁰ uczestniczyli chorzy. Mszy św. przewodniczył i homilię wygłosił Ks. Bp Zdzisław Fortuniak. O godz. 17⁰⁰ odbyło się nabożeństwo dla małych dzieci. Na Mszy św. o godz. 18⁰⁰ uczestniczyli Pielgrzymi z Wielenia, którzy przyszli w Pielgrzymce Pieszej z Ks. Wikariuszem. O godz. 20⁰⁰ Mszę św. w kościele parafialnym odprawił ks. Bolesław Jarosz Proboszcz z Ryczywołu, który prowadził Pieszą Pielgrzymkę z Ryczywołu i Połajewa. O godz. 22⁰⁰ na Placu koronacyjnym została odprawiona Pasterka Maryjna, której przewodniczył Ks. Leszek Woźnica. Pasterka zakończyła się procesją eucharystyczną do kościoła Parafialnego. Warto jeszcze wspomnieć, że tego dnia w kościele wystąpił chór „Promyki Słoneczne” z Pniew, który wykonywał Akatystę ku czci Matki Bożej i śpiewał podczas Mszy św. o godz. 18⁰⁰. W niedzielę 8 września Suma Odpustowa została odprawiona o godz. 11³⁰ na Placu Koronacyjnym, której przewodniczył ks. Zbigniew Sterczewski Superior z Gostynia. Na Mszy św. o godz. 11³⁰ uczestniczyli Pielgrzymi z Czarnkowa, którzy przyszli pieszo do Lubasza, a także inni Pielgrzymi. Ostatnim akcentem odpustu była Msza św. dla siostr zakonnych o godz. 16⁰⁰.
4. W środę 11 września dzieciom klasy I na Mszy św. poświęcono tornistry.
5. Młodzież naszej Parafii rozpoczęła swoje spotkania powakacyjne. Zapraszamy do liczniejszego udziału.
6. Bierzmowanie w naszej Parafii będzie w środę 30 października na Mszy św. o godz. 18⁰⁰. Sakramentu bierzmowania udzieli ks. Bp. Marek Jędraszewski.

Chrzty do 21.09.2002r.

1. Agata Jessa z Sokołowa
2. Kacper Mateusz Nowacki z Kamionki
3. Wiktoria Freško z Lubasza
4. Jan Oborski ze Sławna
5. Aleksandra Wachowiak z Miłkowa
6. Magdalena Gawrych z Jędrzejewa
7. Kacper Kopka ze Stajkowa
8. Anita Barbara Nowak ze Sławna
9. Karol Kaźmierczak z Prusinowa
10. Andżelika Agata Starosta z Krucza

Zmarli do 21.09.2002r.

1. śp. Agnieszka Pawlak z Goraja
2. śp. Czesława Bałęczna z Miłkowa
3. śp. Jerzy Małyszka z Miłkowa
4. śp. Ludwika Paech z Antoniewa
5. śp. Karol Bilski z Lubasza
6. śp. Irena Sroka z Prusinowa
7. śp. Janina Klawek ze Stajkowa
8. śp. Grażyna Nowak z Prusinowa
9. śp. Jarosław Szypa z Lubasza

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie.

REKLAMA

**Redakcja gazetki dziękuje za sponsorowanie czasopisma
Zakładowi Graficznemu „STS”
Z Czarnkowa, ul. Kościuszki 28**

Zespół redakcyjny

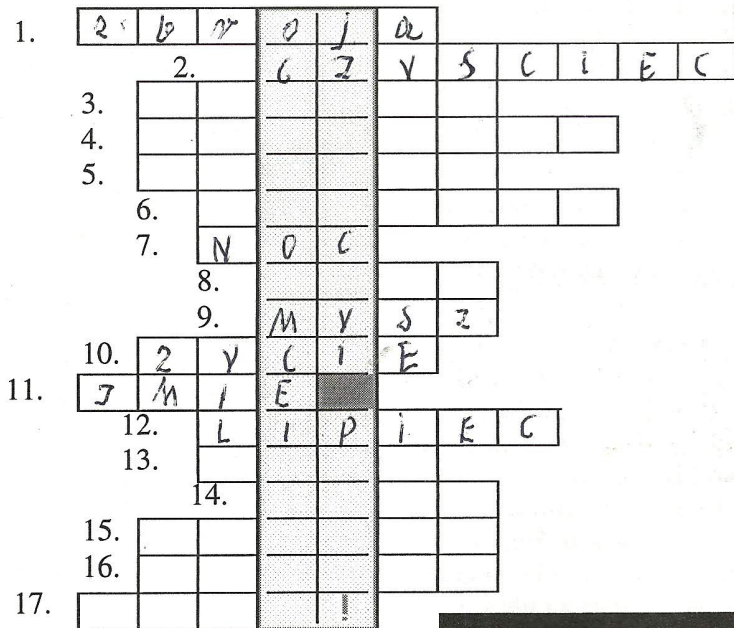
Redaktor naczelny- ks. Dariusz Walkowiak

Wice redaktorzy obecny składający-Piotr Wicher

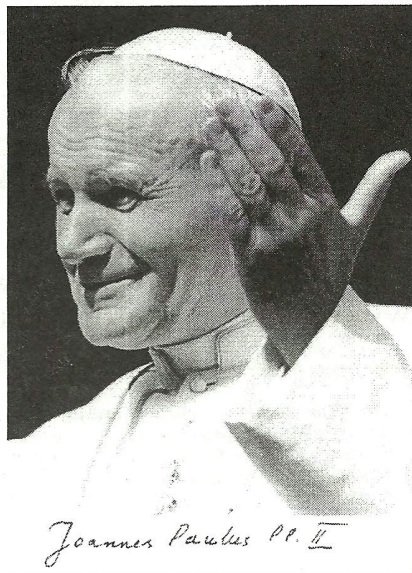
obecnie pomagający- Szymon Helak

Osoby przepisujące i piszące artykuły ; s. Joela. Kowalska, Damian Mania, Małgorzata Kolasińska, Katarzyna Kubiś, Marta Kubiś, Sławomir Łapawa, , Marlena Neldner, Stefania Neldner, Szymon Przewdziek, Marta Szwarzbach, Karolina Wyrembek, Marcin Wicher, Piotr Wardyński,, Ula Wicher, Michał Zielinski. Miłosz Janasek. Mariusz A. Zandon.

Krzyżówka nr 22

1. Chroni rycerza.
2. Przed piekłem.
3. Śpiewane na mszy św.
4. Okres próbny w zakonie.
5. Boże Narodzenie.
6. Chodzą na nie studenci.
7. Następuje po dniu.
8. Telefoniczne słowo.
9. Polna lub biedna, kościelna
10. Kończy je śmierć.
11. Nazwisko i
12. Po czerwcu
13. Zimne, dla ochłody.
14. Po jesieni.
15. Groźna w górach
16. Np. ¼
17. Muzyczne znaki.

Ula i Piotrek